

XLVIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Tillæg til Lovene om Søneringen af 19de
Februar 1861 og 11te Februar 1863.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 23de Marts 1876).

Udvalget er enigt i det Maal, der tilføjtes ved Lovforslaget, navnlig at indføre mere betryggende Regler for Afgang til at fare som Førere, Styrmand eller Maskinister paa Dampskibe, men man kan ikke i det Hele tiltræde de Bestemmelser, hvorved den større Sikkerhed skal søges naaet. Lovforslaget foreslaar:

- 1) at stærpe de theoretiske Fordringer (§§ 3 og 6);
- 2) at kræve forsøgt Fart (§§ 2, 4 og 7) og
- 3) at forlange Vidnesbyrd om praktisk Færdighed i en vis Anvendelse af Skibsdampmaskinen. (Slutning af §§ 1, 2 og 3).

Det første Punkt gaar ud paa at fastsætte, dels at Styrmand i dansk Dampskib af over 150 Tons uden for den i § 1 nævnte Fart skulle have bestaaet den for Styrmand fastsatte Prøve i Maskinlære, dels at Maskinmestre paa Skibe af over 20 Tons skulle have bestaaet den almindelige Maskinistexamen. Begge Dele maa Udvalget finde at være i Skibsfartens Interesse, uden at der derved paalægges de Paagjældende for store Byrder. Den nævnte Prøve i Maskinlære for Styrmand har været anordnet i flere Aar, og ved den offentlige Bistand, der ydes de Bekommende, har det lykkes flere og flere Aar efter Aar at bestaa denne Prøve. Der vil derfor ikke være nogen Vanskelighed forbundet med at indføre den foreslaaede Regel. Udvalget maa endog mene, at det til alle Sider set vilde være heldigere at udstrække denne Fordring til alle Styrmand, som ere forhyrede med Dampskibe, i en større eller anden Fart end nævnt i § 1. Det kan neppe benegtes, at de samme Grunde, som tale for at indføre denne Bestemmelse for Dampskibe over 150 Tons, ofte i ligesaa fuldt Maal ere tilstede for mindre Dampskibe, og naar Afgang til at fare med Dampskib som Styrmand og Førere i visse Tilfælde betinges

af denne Prøve, maa det anses heldigere baade for Rhederierne og de Paagjældende, at disse allerede ved deres Indtrædelse i Dampskibsfarten som Kofarbiofficerer have fuldstgjort de theoretiske Krav, end at de med de nævnte begrænsende Bestemmelser hindres i at benytte Leiligheden, naar den tilbyder sig, til Forfremmelse i denne Fart.

Hvad Maskinisterne angaar, har der vel hidtil ikke været krævet andre Fordringer end dem, der overensstemmende med § 7 i Lov af 24de Marts 1875, om Tilfyn med Dampfartøier, ere foreslaaede i § 5 i Lovforslaget, altsaa ingen theoretisk Prøve, idet man i denne Henseende har betruet Rhederne selv at varetage Samfundets Interesser i Forening med deres egne.

Udvalget maa finde, at de samme Grunde som tale for, at Afgang til at blive Styrmand eller Skibsførere betinges af Examen, maa ogsaa kunne gjøres gjældende, naar Talen er om at stille en lignende Betingelse for Maskinister. Vel har Maskinistexamen kun været anordnet et Par Aar, men dels vil nærværende Lov først træde i Kraft den 1ste April 1877, dels beholde alle uegaminerede, ved Lovens Krafttræden farende Maskinister deres hidtil havte Rettigheder, og endelig vil Agangen for fremmede Maskinmestre til at gjøre Tjeneste i danske Skibe (efter § 8 jfr. Vædringsforslag Nr. 10) indtil videre blive bibeholdt — saa der kan efter Udvalgets Formening ikke befrygtes nogen Fare for Mangel paa Maskinister ved nu at gaa ind paa den i Lovforslagets § 6 indeholdte Bestemmelse.

Med Hensyn til den forsøgte Fart, der, som bemærket ovenfor under Punkt 2, kræves af Dampskibsførere og Maskinister i Lovforslagets §§ 2, 4 og 7, da skal Udvalget i alt Væsentligt kunne slutte sig til, hvad § 7 bestemmer for sidstnævnte, idet man formener at kunne sammenligne en første